

1. tanulmány

Isten a Teremtő

Június 29., szombat délután

Isten művei az Ő szeretetéről és hatalmáról tesznek bizonyosságot. Ő teremtette a földet és mindazt, ami azon van. Az Úr szereti a szépet. A számunkra teremtett világban nem csupán azt bocsátotta rendelkezésünkre, ami a kényelmünkhöz szükséges, hanem az eget és a földet is betöltötte szépséggel. Szeretetét és gondoskodását láthatjuk ősszel a gazdag termőföldeken, a napsugárban pedig a mosolya tárul elénk. Kezével alkotta a sziklatömböket és a délceg hegycsúcsokat. A magas fák a parancsára növekednek. Bársonyos zöld pázsitot terített a földre, majd bokrokat és virágokat ültetett.

Miért öltöztette a földet és a fákat élénkzöld színbe, és miért nem komor, sötétszürkébe? Azért, hogy kellemesebb látványban legyen része? Hát ne teljen meg a szívünk hálával, amikor a teremtés csodáiról olvasva szemünk elé tárulnak bölcsességének és szeretetének bizonyítékai?

Az a teremtő erő, amely létrehozta a világot, továbbra is fenntartja a világegyetemet és a természet működését. Isten karja irányítja a bolygókat és az univerzumot. A föld nem saját erejéből járja be évről évre pályáját a Nap körül, és nem maga szerzi be ajándékait, amiket kapunk. Isten szava öröködi a természet erői fölött. Ő helyez felhőket az égre és küld esőt a földre. Termővé teszi a völgyeket, és „füvet sarjaszt a hegyeken” (Zsolt 147:8). Hatalma által fejlődik a növényzet, zöldellnek a falevelek, és virulnak a virágok. – *Tanácsok szülőknek, tanároknak és tanulóknak*, 185–186. o.

Mind teremtésünkre, mind pedig megváltásunkra nézve az Úr tulajdona vagyunk. Minden tekintetben alárendeltjei vagyunk, és országának illetékessége alá tartozunk. Senki ne ápolja magában azt a hazug-

ságot, hogy a menny és a Föld Ura nem rendelkezik olyan törvénnyel, amely által kormányozza és irányítja alattvalóit. Jólétünk minden feltételét Isten biztosítja számunkra. Tőle kapjuk ételünket, ruházatunkat, a levegőt és az élet lehetőségének naponta megújuló ajándékát. Kötelességünk akarata szerint élni és elismerni Őt felséges vezetőnként.

Hálával tartozunk Istennek azért, amiért Krisztusban kinyilatkoztatta számunkra szeretetét. Értelmes emberi eszközökként be kell mutatnunk a világnak azt a fajta jellemet, amely az Isten törvényeinek való teljes engedelmesség útján kiformalódik az emberben. Úgy dicsőíthetjük és tisztelhetjük Urunkat, ha tökéletesen engedelmeskedünk szent törvényének, és életünkben az iránta tanúsított hódolat, szeretet, vidámság és hála nyilatkozik meg. Az ember kizárólag ezen az úton tárhatja a világ elé Istennek a Krisztusban megnyilvánuló szeretetét. Csakis így mutathatja be, hogy a boldogság, a béke, a lelki nyugalom és a kegyelem az Isten törvénye iránti engedelmesség gyümölcse. – *Isten csodálatos kegyelme*, 58. o.

Június 30., vasárnap – Isten: pillantás a teremtett világra

A természet szépségei folyamatosan beszélnek hozzánk. A nyitott szívet meghatja a teremtett világban megmutakozó isteni szeretet és dicsőség. A nyitott fül meghallja és megérti a természet által hozzánk intézett isteni üzeneteket. Tanulhatunk a napfénytől és a természet különböző elemeitől, amelyeket Isten élénk tár. A zöld mezők, a sudár fák, a rügyek és a virágok, a rohanó felhők, az eső, a vidáman csörgedező patak, a Nap, a Hold és az ég csillagai mind-mind felkeltik figyelmünket, és elmélkedésre szólítanak, valamint arra, hogy ismerjük meg mindezek Teremtőjét. – *That I May Know Him*, 144. o.

Az Isten jelleméről elmélkedés, annak tanulmányozása, amit alkotásaiban kijelentett, a gondolatoknak olyan tárházát nyitja meg, mely el fogja vonni az értelmet az alantas, lealjasító, izgató szórakozásoktól. Csakis e földön kezdhetjük el Isten alkotásainak és útjainak megismerését, majd az örökkévalóságon át fogjuk folytatni. Isten olyan dolgokról gondoskodott az ember számára, hogy elgondolkozva rajtuk, igénybe

veszi az értelem egész képességét. A Teremtő Isten jellemét olvashatjuk ki a magas mennyekből, s alant a földről, hálával töltve meg szívünket. Minden ideg és érzék felelni fog Isten szeretetének csodás alkotásaiban megnyilvánuló szeretetére. – *Bizonyságtételek*, 4. köt., 581. o.

Ha nem fogadod el életedben a Krisztus jellemének alapját képező önzetlen szeretet elvét, akkor lehetetlen ismerned Istent. A gonosztól félrevezetett szív mint kérlelhetetlen kényúrra tekint Istenre; az emberek, sőt az ördög önző jellemvonásait tulajdonítják neki...

Akiknek a szíve viszont a Szentlélek bennük lakozásával megtisztult, azoknak minden megváltozott. Ők meg tudják ismerni Istent. Az Úr a szikla hasadékába rejtette Mózeset, amikor elvonult előtte dicsősége. Mi is akkor szemléljük Isten szeretetét, amikor Krisztusban vagyunk elrejtve...

A Szentlélek feltárja az ember értelme és szíve előtt az Istenről és a hozzánk elküldött Isten Fiáról szóló igazságot. A tiszta szívű ember új és vonzó szépségben látja az Urat mint Megváltóját. Miközben felismeri Isten jellemének tisztaságát és szépségét, maga is vágyakozik visszatérni az Üdvözítő jellemét. Olyan apának látja Őt, aki sóvárog magához ölelni megtérő fiát, ezért szíve kimondhatatlan és dicső örömmel telik meg. – *Gondolatok a Hegyibeszédről*, 25–26. o.

A fiatalok a természet szépségeit látva hadd emlékezzenek Istenre. Tereljük gondolataikat szeretetének teremtett műveiben meglátszó jeleire, s akkor a gyermekek szeretni fognak a szabadba járni, s az majd nem untatja őket. Nem fenyegeti őket a veszély, hogy azzal kapcsolják össze Isten jellemét, ami rideg, ami szigorú, hanem megtanulják gyöngéd, szerető atyjuknak tekinteni, amint eléjük tárulnak a szépségek, melyeket az Úr az ember boldogságáért teremtett. – *Bizonyságtételek*, 2. köt., 583. o.

Július 1., hétfő – Tökéletes világ

Ó, milyen gyönyörű is volt a föld, amikor kikerült a Teremtő kezéből! Isten egy olyan világot mutatott be az univerzumnak, amelyben

még az Úr mindent látó szeme sem talált hibát vagy kivetnivalót. Alkotásának minden eleme a maga kijelölt helyét foglalta el, és megfelelt rendeltetésének. Béke és szent öröm töltötte be a földet. Nyoma sem volt zavarnak vagy nézeteltérésnek. Nem létezett embert vagy állatot megpróbáló betegség, a növényvilágban pedig nem volt hiba vagy romlás. Isten rátekintett Krisztus befejezett alkotására, és kijelentette, hogy minden „igen jó”. – *The Faith I Live By*, 37. o.

„És látá Isten, hogy minden, amit teremtett vala, ímé igen jó.” (1Móz 1:31)

Isten a természet által beszél hozzánk. Szavát hallhatjuk, amint szemléljük a természet szépségeit és gazdagságát. Csodálatos alkotásaiban az Ő dicsőségét láthatjuk. Műveit közvetlenül, leplezetlenül szemlélhetjük. Isten azért adta mindezt, hogy kezeinek alkotását szemlélve Óróra tanuljunk.

Isten szeretetének kifejezéseként adta értékes ajándékait. Az Úr szereti a szepet, és azért, hogy kedvünket leljük benne és hála ébredjen bennünk, úgy tárta elénk a természet szépségeit, amint egy földi szülő igyekszik szép dolgokkal elhalmozni szeretett gyermekeit. Isten mindenkor boldognak szeretne látni bennünket. – *This Day With God*, 241. o.

Krisztus ajándékeként kapunk minden áldást. Ez az ajándék teszi lehetővé, hogy nap mint nap reánk árad Jahve jóságának kiapadhatatlan árja. A finoman árnyalt illatos virágokban is a Krisztusban kapott Ajándékként gyönyörködhetünk. Ő teremtette a Napot és a Holdat. Az égboltot ékesítő csillagok közt egy sincs, amelyet ne Ő teremtett volna. Minden esőcsepp, amely lehull, minden fénysugár, amely hálátlan világnkra árad, Istennek Krisztusban megmutatkozó szeretetéről tanúskodik. Mindent e kimondhatatlan nagy Ajándék, Isten egyszülött Fia által kapunk. Keresztre feszítették, hogy ez a sok ajándék Isten keze munkájára áradjon. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 424. o.

Isten keze munkája a természetben az nem maga Isten a természetben. A természet és jelenségei Isten jellemének egyik kifejezése. Ezeket át értjük meg szeretetét, hatalmát és dicsőségét. A természetet mégse

tekintsük Istennek. Az ember művészi tehetsége szemet gyönyörködtető, szépséges műalkotásokat hoz létre. Ezek elárulnak valamit a tervező elgondolásából, de a műalkotás mégsem maga az ember. Nem a munkát, a munkást tartják tiszteletre méltónak. Bár a természet Isten gondolatait fejezi ki, mégsem a természetet, hanem a természet Istenét kell magasztalnunk. – *Bizonyágtételek*, 8. köt., 263. o.

Július 2., kedd – A föld sáfárai

„És vevé az Úr Isten az embert, és helyezteté őt az Éden kertjébe, hogy művelje és őrizze azt.” (1Móz 2:15)

A létezés egyik elsőrendű szabálya a megfelelő működés. A test minden szervére egy bizonyos tevékenység lett bízva, és a test ereje attól függ, hogy a szervek eleget tesznek-e vagy sem a rendeltetésüknek. Az összes szerv normális működése életet és erőt nyújt; ellenben a tétlenség leépüléshez és halálhoz vezet.

Édenben az emberre lett bízva a kert gondozása, „hogy művelje és őrizze”... Isten úgy rendelkezett, hogy a munka áldás legyen az ember számára, foglalja le az elméjét, erősítse testét, és fejlessze képességeit. A fizikai és értelmi tevékenységben Ádám szent létezésének legmagasabb gyönyörűségét lelte. – *The Faith I Live By*, 232. o.

„És ültete az Úr Isten egy kertet Édenben, napkelet felől, és abba helyezteté az embert, akit formált vala.” (1Móz 2:8) Minden, amit Isten teremtett, tökéletesen szép volt, és úgy tűnt, hogy semmi sem hiányzik a szent pár boldogságához; de Isten még további jelét adta szeretetének. Egy kertet készített elsősorban otthonukként. Ebben a kertben volt mindenféle fa, közülük sok megrakottan illatos, ízletes gyümölcsrel. Voltak ott szőlőtövek, nagyon kellemesek a szemnek, a legváltozatosabb színű, csábító gyümölcsöktől roskadozó ágaikkal. Ádámnak és Évának kellett a szőlővesszőkből lugast alakítani, így készítve maguknak lakást a gyümölcsrel borított élő lombozatból. – *Pátriárkák és próféták*, 46. o.

Habár mindaz tökéletes volt, amit Isten teremtett, és semmi sem hiányzott az általa alkotott földön, mégis azzal fejezte ki szeretete-

tét irántuk, hogy külön egy kertet ültetett nekik. Idejük egy részét a kert gondozásával töltötték, egy részét pedig az angyalok látogatásának fogadásával, akiknek tanításait hallgatták. Idejük többi része boldogító elmélkedéssel telt el. Munkájuk nem volt fárasztó, hanem kellemes és felüdítő. Ez a szép kert volt az otthonuk. – *A megváltás története*, 21. o.

Ne csupán mulandó dolgok foglalkoztassanak, látszólagos sikertelenségek ne csügghessenek, s a késelem se szomorítson. Munkáljuk a talajt jó kedvvel, reménnyel hálásan. Higgyük, hogy a föld gazdagon megjutalmazza a hű munkást, jutalma értékesebb az aranyból és az ezüstről. Nem igaz, hogy a föld szűkkeblű. Megfelelő, értelmes műveléssel a föld ontja kincseit az ember javára...

Használjuk fel tehát eszünket, képességeinket, műveljük a földet, higgyünk Isten szavában, Ő teremtette a gyümölcsöt az ember javára.

Földjeink művelése értelmet, tudást igényel. A környékünkön fekvő földek az emberek tudatlanságát, hanyagságát szemléltetik. Reméljük, hogy szunnyadó képességeiket felébresztjük. Reméljük, hogy értelmes farmereket kapunk, akik komoly munkájuk jutalmát élvezik majd. A szívnek és kéznek együtt kell működnie. A talaj művelésében új és értelmes terveket kell megvalósítanunk. – *Bizonyágtételek a prédikátoroknak*, 243. o.

Július 3., szerda – Összetört világ

Alázatosan és kimondhatatlan bánattal mondtak búcsút gyönyörű otthonuknak, és kiűzve az Édenből, a bűn átkát hordó földön telepedtek le. Az egykor enyhe levegő és egyenletes hőmérséklet most feltűnő változásoknak volt kitéve. Az irgalmas Isten ellátta őket bőrruhával, védelmül a hőség és a nagy hideg ellen.

Amikor Ádám és társa a lankadt virágokban és hulló falevelekben a pusztulás első jeleit látta, jobban gyászolt, mint most az ember halottai miatt. A törékeny, érzékeny virágok halála valóban okot adott a fájdalomra. De amikor a hatalmas fák elhullatták leveleiket, ez a kép élénken emlékeztette őket arra a rideg tényre, hogy minden élő sorsa a halál. – *Pátriárkák és próféták*, 61–62. o.

Ádám élete az Édenből való kiűzetés után tele volt gyötrellemmel. Minden hervadó levél, minden áldozati állat, a gyönyörű természet minden betegsége, az ember tisztaságán ejtett szennyfoltok újra meg újra bűnére emlékeztették. Mérhetetlenül mardosta a bűntudat, amikor látta a sokasodó gonoszságot, és amikor óvó szavára az volt a szemre-hányó válasz, hogy ő okozta a bűnt. Csaknem ezer éven át viselte türelmes alázattal vétkének büntetését. Őszintén megbánta bűnét. Bízott a megígért Megváltó érdemeiben, és a feltámadás reménységével halt meg. – *A nagy küzdelem*, 647. o.

Amikor az Úr őszüleinkezt az Éden kertjébe helyezte, azt az utasítást kapták, hogy „műveljék” és „örizzék” azt. Isten befejezte teremtői munkáját, és mindent igen jónak jelentett ki. Minden olyan célt szolgált, amelyre alkotta. Amíg Ádám és Éva Isten iránt engedelmesek voltak, a kertben végzett munkájuk öröm volt. A föld bőséggel megteremte a szükségleteik szerinti javakat. Amikor azonban az ember elhagyta az Isten iránti engedelmeséget, arra ítéltetett, hogy Sátán magvetésével küszködjön, és orcája verejtékével keresse kenyerét. A továbbiakban fáradtságos munkával és nehézségekkel együtt kellett élnie és harcolnia azon hatalommal, amelyre akarataival igent mondott.

Isten szándéka a fárasztó munkával és küzdelmekkel az volt, hogy eloszlassa az ember engedetlensége miatt a világba jött gonoszságot. A küzdelmekkel végzett nehéz munka eredménytelenné teszi Sátán kísértéseit, és a gonoszság áradatát képes feltartóztatni. Isten a világnak adta Fiát. Halála a bűnök elfedezését szolgálta, élete pedig arra tanítja az embereket, hogyan lehetséges az ellenség terveit megghiúsítani. Krisztus, aki emberi természetet vett magára, elnyerte testvérei bizalmát és érdeklődését, és fáradhatatlan munkálkodásával arra tanította az embereket, hogyan lehetnek Isten munkatársai országa e világban történő építésének. – *A keresztyén nevelés alapjai*, 512–513. o.

Július 4., csütörtök – Családi háló

Ádám élete szomorúság, megalázkodás és állandó bűnbánat volt. Amikor gyermekeit és unokáit tanította az Úrnak félelmére, gyakran

keserű szemrehányásokat tettek neki bűnéért, amely oly sok nyomorúságot hozott utódaira. Amikor elhagyta a szép Édent, iszonyattal töltötte el a gondolat, hogy meg kell halnia. A halált borzalmas szerencsétlenségnek tekintette. Először ismerkedett meg a halál szörnyű valóságával az emberi családban, amikor fia, Kain megölte testvérét, Ábelt. Saját törvényszegésének keserű büntudatával és fiától, Ábeltől megfosztottan tekintett gyilkos fiára. Ismerte az átkot, amelyet Isten kimondott rá. Ádám szíve megtört a bánattól. A legkeserűbb szemrehányással illette magát első nagy törvényszegéséért. Bocsánatért könyörgött Istenhez a megígért áldozat által. Mélyen átérezte Isten haragját a Paradicsomban elkövetett bűnéért. Látta a nagy romlottságot, amely Istent végül arra indította, hogy vízőzön által megsemmisítse a föld lakóit. A halálos ítélet kimondása után először olyan rettenetesnek tűnt fel előtte, de miután még élt néhány száz évet, Isten igazságosnak és irgalmasnak tett szét előtte, hogy véget vessen nyomorult életének. – *A megváltás története*, 55. o.

A zsidók és pogányok közti válaszfalat felépítő lelkület ma is tevékeny. A büszkeség és az előítélet erős válaszfalat épített az emberek különböző osztályai közé. Krisztust és küldetését félreértelmezik, tömegek érzik úgy, hogy gyakorlatilag el vannak zárva az evangélium javaitól. Ám ne érezzék, hogy el vannak zárva Krisztustól! Nincs olyan ember vagy Sátán által emelt korlát, amelyen a hit ne tudna áthatolni...

Korra, rangra, nemzetiségre, vallási előjogra való tekintet nélkül mindannyiunkat magához hív, hogy éljünk... „A gazdag és szegény összetalálkoznak, mindkettőt pedig az Úr szerzi.” (Péld 22:2) – *Jézus élete*, 403. o.

Aki gyakran tekint föl a Golgota keresztségére, tudva, hogy a bűnei juttatták oda az Üdvözítőt, az sohasem próbálja mások bűnével összevetni a saját vétkeit. Már nem kapaszkodik föl a bíró székébe, hogy testvére ellen emeljen vádat. Nem lehet, nem is lesz vádaskodás, sem önhittség azokban, akik a Golgota keresztségének árnyékában járnak...

Ha Krisztus jelleme nyilatkozik meg benned, ez átalakító erővel érinti majd környezetet. Krisztus legyen észlelhető benned naponta,

Ő majd kinyilatkoztatja Igéjének teremtő erejét – azt a gyöngéd, kérlelő, mégis hatalmasan áldásos hatást, hogy Urunk és Istenünk szépséges képmására teremtse újjá mások lelkét. – *Gondolatok a Hegyibeszéd-ről*, 128. o.

Július 5., péntek – További tanulmányozásra

Pátriárkák és próféták: „A teremtés” című fejezet.